

IN MEMORIAM KÁNTOR LAJOS

**Kántor Lajos
(1937–2017)**

■ 1937-ben született, szülővárosában, a kolozsvári Református Kollégiumban kezdte középiskolai tanulmányait, ennek utódjában, a 2. számú Fiúközépiskolában érettségizett 1954-ben. A Bolyai Tudományegyetemen szerzett magyar nyelv és irodalom szakos tanári diplomát, 1979-ben a Babeş–Bolyai Tudományegyetemen doktorált. Kántor Lajos 1959-től a kolozsvári Korunk folyóirat irodalmi szerkesztője, 1963-tól a művészeti rovat vezetője is, valamint a Korunk Galéria irányítója. Az 1989-es fordulat után bekapcsolódott a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) munkájába, és a Korunk főszerkesztői teendőit látta el 2008-ig. 1993-ban megválasztották a Magyar Újságírók Romániai Egyesülete (MÚRE) elnökévé, 2013-tól a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja. Haláláig a Kolozsvár Társaság elnöke volt. Kritikáit, irodalmi publicisztikáját az Utunk, az Igaz Szó, A Hét, a România Literară, a Gazeta Literară, valamint a Steaua közölte. Tanulmányai a Korunk, a Valóság, a Kortárs, az Új Írás, a Napjaink, a Tiszatáj, a Nagyvilág, az Élet és Irodalom, az Irodalomtörténeti Közlemények, az Irodalmi Szemle, a Híd, az Új Symposion folyóiratok hasábjain, valamint napilapokban jelentek meg. Csaknem hetven önálló, illetve általa szerkesztett kötete jelent meg. Kántor Lajos több díj birtokosa, egyebek mellett 1992-ben Joseph Pulitzer-emlékdíjjal, 1998-ban József Attila-díjjal, 1999-ben Pro Literatura díjjal, 2004-ben Széchenyi-díjjal, 2012-ben Látó-nívódíjjal, 2015-ben Magyar Örökség díjjal tüntették ki.